

Zegar słoneczny dwutabliczkowy

Wymiary: 89 + mm x 67 mm x 82 mm Miejsce powstania: nieznane
Materiał: drewno, papier, Technika: miedzioryt, oklejanie Zegar składa się z dwóch drewnianych tabliczek oklejonych papierem z barwnym miedziorytem. Tabliczki połączone są dwoma zawiaskami i po otwarciu tworzą kąt prosty. Tabliczka pionowa ma wewnątrz wykres gnomoniczny - zegar wertykalny, w którego centrum znajdują się otworki pozwalające na regulacje kąta nachylenia nici od 38 do 54. co 2 stopnie. Na zewnętrznej stronie jest wykaz 46 miejscowości wraz z szerokościami geograficznymi. Brakuje jedwabnej nici, która powinna wychodzić ze środka tabliczki poziomej i być przewleczona przez odpowiedni otwór w tabliczce pionowej. W ten sposób tworzy ona kąt szerokości geograficznej dla danej miejscowości i służy jako gnomon (wskazówka) dla wertykalnego i horyzontalnego zegara, którego wykres wpisany jest w koło otaczające kompas w tabliczce poziomej. W kompasie niemieckie oznaczenia kierunków geograficznych (NORD, WEST, SUD, OST). Wewnątrz na tarczy kompasu sygnatura P.B. Zegar dyptykowy jest jednym z rodzajów przenośnych (podróżnych) zegarów

słonecznych. Kompas magnetyczny w obudowie pozwala na szybkie zorientowanie zegara względem stron świata. Dzięki ruchomej nici gnomonu zegar można używać na różnych szerokościach geograficznych. Ze względu na małe rozmiary zegar mógł pełnić rolę zegara osobistego. Autor opisu: Małgorzata Czupajło Literatura: Libuše Urešová, "Zegary", Warszawa 1987 Ludwik Zajdler, "Dzieje zegara", Warszawa 1956 Arnold Zenkert, „Faszination Sonnenuhr“, Berlin 1984 Stanislav Michal, Irena Laboutková, Katalog expozice měření času Národního technického muzea v Praze, Praha 1997 Katalog zegarów słonecznych, red. Rafał Zaczkowski, Jędrzejów 2013 Multimedialna Baza Danych Muzeum Uniwersytetu Wrocławskiego [online],